

OPONENTNÍ POSOUZENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

FA ČVUT v Praze, Ústav 15118 - Ústav nauky o budovách

autor práce, diplomant: Alexandra Valkovičová, AR 2020/21, LS
vedoucí práce: Prof. Ing. arch. Arnošt Navrátil
oponent práce: Ing. arch. Milan Šuráň

STRAHOV – SPORTOVNĚ REKREAČNÍ CENTRUM PRO STUDENTY A VEŘEJNOST

Řešení konverze velkého strahovského stadionu je velmi těžká úloha. Zároveň je to úloha úžasně přitažlivá a vzrušující. Autor návrhu dostává příležitost vyjádřit svůj pohled a názor na nové uspořádání obrovského území a dotýká se obrovské stavby, kterou zná, minimálně z doslechu, každý.

Na stavby lze nahlížet jako na způsob přetváření hmotného světa člověkem do podoby, kterou právě považuje za účelnější a vhodnější. Z epoch, kdy byly palčivými tématy společenství, národ, otčina a živými hesly byly proklamace typu „Jedinec nic, celek vše!“, „Kupředu, zpátky ni krok!“, „Za národ, drahou vlast!“ se nám dochoval Strahov. Uvedená hesla popisovala společenské tendence doby Tyršovy a sokolstva a dřevěných tribun společných cvičišť, v době jiného společenského zřízení stejné tendence přebírá doba poválečná a normalizační a staví tribuny železobetonové. Nyní v epoše, kdy není minulým heslům a tendencím rozumět těžko nalézáme vztah k monumentální stavbě, která je zhmotňovala.

Úloha se rozprostírá mnoha měřítky a rovinami. Z pohledu velkého měřítky a urbanistických vazeb diplomantka deklaruje snahu o obnovu východo-západní osy mezi Národním divadlem a Strahovem. Geomorfologicky je zalesněný petřínský hřbet s v esovitým prohnutí spolutvůrcem panorama Hradčan a v místě nejstrmějšího svahu mu více osy, než středověké hradební Hladové zdi podle mne netřeba, a to ani naprosto formální, kterou navrhuje autorka. Ani tak velké pojmy z urbanistického slovníku jako osa nemají univerzální platnost, některým osám by více svědčilo, kdyby končily u obelisku, ve středu Růžového sadu a o něco zajímavého se lomily k letohrádku Hvězda.

Z pohledu středního měřítky, tj. Stadion, další 2 stadiony západně a koleje východně, autorka navrhuje vymístění, respektive přemístění velkého atletického stadionu do nové polohy a studentské koleje strukturuje do více blokové, méně solitérní konfigurace ve stávající pozici. Západně od Stadionu navrhuje rozsáhlou parkovou plochu, jako předprostor a protiváhu velikosti Stadionu. Při tak odvážném přístupu, kdy autorka přesunuje velký atletický stadion, bych doporučoval ke zvážení možnost do uvolněného prostoru za spartakiádní Stadion umístit vysokoškolské koleje a parkový prostor s izolovanými outdoorovými sportovišti situovat na místo stávajících kolejí. Třeba je to právě tento soubor, který tvoří bariéru pro návštěvníky Petřína, v hladkém přístupu ke Stadionu a dále k Ladronce a Hvězdě. Hustá síť peších petřínských pěšin se v dnešním stavu vyhýbá strahovské pláni s kolejemi, jako zakázanému území od Strahovského kláštera až po Hřebenky a autorka na tomto nežádoucím fenoménu bohužel nic nemění. Organizace schématu areálu ve smyslu napojení na MHD, cyklostezky, individuální a pěší by bylo vhodným námětem už předdiplomního semináře.

Z pohledu přetvoření samotné budovy Stadionu mám výhradu ke způsobu prezentace stávajícího stavu. Budovy stadionu jsou nemovitou kulturní památkou. Tato skutečnost podle mne

hovoří pro prezentaci stávajícího stavu památky do té míry, aby bylo možné hledat oficiální důvody památkové ochrany objektů a následně deklarovat vlastní postoj k nim a obhajovat vlastní řešení. Podrobnější studium stávajícího konstrukčního systému by umožnilo odhalit jeho limity a možnosti jako pevné trvalé superkonstrukce, která může být útočištěm pro proměnlivé dočasnější a menší buňky, pružně reagující na poptávku.

Značné množství prezentovaných dispozičních řešení považuju za značně formální. Návrh provozu plaveckého bazénu je sám o sobě složitou úlohou na uspořádání provozních vazeb a upozorňovat autorku na dílčí nedostatky považuju v rámci tohoto projektu za nevhodné. Pro prokázání únosnosti konceptu skeletu stadionu jako stromu pro různorodá hnízda mělo být dle mého zvoleno průkaznější dokazování, ve smyslu, co stávající konstrukce umožňuje bezproblémově a k jakým účelům bude muset být jakým způsobem případně upravena.

Z formálního hlediska vytýkám absenci seznamu výkresových příloh ve svázané podobě práce a nevyznačení sjezdových ramp do podzemních garáží v 1.NP. Návrh využití vnitřní plochy je schematicky formální, očekával bych členění na plochy s klidnějším užíváním rodinami s malými dětmi a hlučnější zóny a jejich návaznosti na okolí stadionu.

Navržené materiálové řešení pro konverzi stadionu se mi líbí.

Velké téma, které si autorka zvolila je hodno uznání a její ať vědomá, či nevědomá odvaha má můj respekt, protože v kontrastu k v úvodu řečenému, že stavby a prostředí jsou produktem obecných tendencí je pravdou i to, že vhodně utvářené prostředí naopak napomáhá k dozrání a tříbení zdravých tendencí a tužeb ve společnosti. Připouštím si vysvětlení, že autorku vedla k této úloze touha změnit velkou část nefungujícího prostoru, který vnímá a v protíváze k uvedeným výtkám ji navrhuju hodnocení C.

Milan Šuráň
6.6.2021